

ABIE LONGSTAFF

Çizer: James Brown

gizemli KAYIP
YERALTI HAZINE
kütüphanesi

BİRİNCİ BÖLÜM

Hizmetçi kız Tally, bulaşık lavabosundaki yatağına kıvrılmıştı. Başı musluğun altında, ayakları ise... Hey, durun bir dakika! Bu doğru değil.

Tally aniden kalktı. Artık bulaşık lavabosundaki yatağında değildi. Mollett Malikânesi'ndeki kırmızı yatak odasında, dört direkli bir yatağın içindeydi. Ve artık hizmetçi değildi. O, artık Lord Mollett'in kızı, Leydi Beatrice'in yeğeni Leydi Tallulah Mollett'ti. Lord Mollett'e onun kızı olduğunu söyleyeli üç ay olmuştu ve o günden sonra her şey değişmişti.

"Havv!" Pekâlâ, aslında her şey değil. Mollett Malikânesi'nin yaramaz yavru köpeği Pati hâlâ Tally'nin ayaklarının üzerinde uyuyordu.

Tally'nin sincap dostu Şanslı da onunla hâlâ aynı yastığı paylaşıyordu.

Şanslı esnedi, sonra da Tally'nin geceliğine tırmanarak sıcak boynuna yerleşti.

“Şanslı!” diye kıkırdadı Tally. “Yapma, gıdıklanıyorum!”

Ayaklarını yataktan sarkıtıp kalın İran halısına bastı. Perdeleri açıp sabah güneşinin odayı doldurmasına izin verdi. Tally, buradan ahırlara doğru baktı; ardından elma bahçesine, taş çembere ve de denize... Güneş ışıkları mavi sularda parıldıyor, dans ediyordu.

Tally gülümsedi. Hayat neredeyse muhteşemdi. Neredeyse. Tek bir şey – bir kişi – eksikti. Annesi.

Tally, elbiselerle dolu gardrobunu açtı. Beatrice Mollett, bir yeğeni olduğunu öğrenince çok heyecanlanmıştı.

“Hem de bir kız!” diye haykırmıştı sevinçle. “Ah, seni giydirmek için sabırsızlanıyorum!”

Leydi Beatrice, hemen terziyi aramıştı ve bir leydi oluşunun ilk haftasında Tally, muhtemelen giyebileceğinden çok daha fazla elbise ve şapkaya sahip

olmuştı. Aramızda kalsın ama Tally buna rağmen hâlâ o eski püskü elbisesini ve önlüğünü tercih ederdi. Yeni elbiseler çok güzeldi ancak koşmak, zıplamak ya da herhangi bir hareketi yapmak için hiç de uygun değillerdi.

Parlak sarı kumaşlı bir elbiseye dokundu. Leydi Beatrice, bu elbiseyi Tally'ye çok yakıştıyordu. Ama gel gör ki cepleri yoktu! Şanslı nereye sokulacaktı? Bu hanımefendiler, eşyalarını nasıl taşıyorlar ki, diye düşündü Tally. Sarı elbiseyi dolaptan indirip başından geçirdi ve üzerine de bir önlük bağladı.

“İşte şimdi oldu.” dedi Tally. Sincap da onu başıyla onayladı. Sonra çekmecelerden birine koşup pençelerinde bir çift çorapla geri döndü. Tally, son zamanlarda daha uygun giyiniyordu. Elbisesinin altına bir iç etek giyiyor ve çorap bağı takıyordu. Hiç bu kadar sıcak olmamıştı! Tally, yeni ipek çoraplarını çorap bağıyla tutturdu.

“İşte oldu!” dedi elbisesini düzelterek. “Hadi, şimdi duvar resimlerimize bakalım.”

Halası yalnızca güzel giyinmesi değil, aynı zamanda daha hanım hanımcık uğraşlar edinmesi konusunda da ısrar ediyordu.

BAYAN PRIMM’İN HANIMEFENDİ OLMA REHBERİ (Leydi Beatrice’in favori kitabı) her zaman-ki gibi bu konuda da yardımcı oluyordu

Hanımfendiler bir sürü nazik uğraş edinebilir, diyordu.

Şarkı söylemek (fakat yalnızca sessizce)

Dikiş (fakat yalnızca düzgünce)

Çiçeklerin arasında dans etmek (fakat yalnızca yavaşça)

Resim yapmak (yalnızca yumuşak renklerle)

Tally de resim yapmayı seçmişti. Malikânenin eski rahipleri, hikâyelerini koridorda asılı duran kilimde muhafaza etmişlerdi. Tally de koridorun duvarına yapacağı resimle kendi yolculuğunu anlatmaya karar vermişti. Bu şekilde ona yardım eden bütün canlılara borcunu ödemek istiyordu. Dün gece geç saatlere kadar bunun üzerinde çalışmıştı.

“Hadi Şanslı. Yeni çizimlerimin gün ışığında nasıl görüldüğüne bakmak istiyorum.”

Tally, koridorun duvarında bir hayvan tablosuna başlamıştı. Kömür kalem kullanarak farklı hayvan silüetleri çizmişti. Sol üst köşede, ağ örmenin sırlarını öğrenmesine yardımcı olan örümcekler vardı. Onların altında ise büyük bir tazı vardı, burnu resimden dışarı fırlayacaktı sanki. Tazının iyi koku alma yeteneği, Tally’ye yapay bir burun yapması konusunda ilham vermişti. Hatta Tally, bu burnu eğlence olsun diye hâlâ kullanıyordu. Daha geçen hafta o ve Şanslı, arı kovanlarının yanındaki çimenlere sırtüstü uzanmış; yeni mahsul balın sıcak, miske benzer, mumsu kokusunu içlerine çekmişlerdi.

Tally, kertenkele silüetinin üzerinde parmaklarını gezdirdi. Harikalar Vagonu’ndan kurtardığı dostunun resmiydi bu.

“Şanslı, burayı henüz yeterince detaylandırmadık.”

Şanslı, zeminde bulunduğu yerden kabarık kuyruğu ile duvar resmine yeşil boya darbeleri çalıyordu. Tally seslenince yukarı doğru baktı.

“Bütün hayvan dostlarımla bu resimde olmasını gerçekten çok istiyorum ancak şu kertenkelenin ayak parmaklarını bir türlü düzgün yapamıyorum. Ne zaman onu çizmeyi denesem hemen kaçıyor... Tabii ya!” Tally'nin bir anda gözleri parladı. “Sırlar Kütüphanesi'ne gideceğiz! Orada kertenkelelerin ayak parmaklarıyla ilgili bir şeyler vardır mutlaka.”

“Havv!” Pati, heyecanla kuyruğunu salladı.

Eyvah!

Pati, yeşil boya kutusunu devirdi. Boya yerdeki gazetenin üzerine döküldü.

“Uppss!” dedi Tally. Cebinden bir bez çıkarıp silmeye başladı.

“Günaydın!” diye seslendi Lord Mollett. Yere dökülen boyaya bakıp kızına gülümsedi. Tally de ona gülümsedi.

“Günaydın baba.” diye cevap verdi. Lord Mollett'e nasıl hitap edeceğini bulmak biraz zaman almıştı. Artık ona “lordum” diyemezdi. “Edward” da tuhaf olurdu,

özellikle de annesi onu “Bay Ayı” diye çağırırken. “Babacığım” da çok garipti. En doğrusu “baba” demektir.

“Gazetelere tekrar bir göz atacağım.” dedi. “İşin bittiğinde çalışma odama gel. Umarım senin için güzel haberlerim olur.” Lord Mollett her gün on yıl önceki eski gazetelere bakıyordu. Yani Martha’nın uçurumdan düştüğü zamanın... Ancak şimdiye kadar işe yarar bir şey bulamamıştı.

İki parmağını çapraz yapıp havaya kaldırarak Tally’ye gösterdi. “Onun bir yerlerde hayatta olduğunu biliyorum.” dedi çalışma odasına doğru koyulurken. “Öyle olmalı. Ve belki de bugün onu bulacağım.”

Klik!

Leydi Beatrice, fotoğraf çekerek Tally’ye doğru yürüyordu. Kameronasını indirip yeğenine gülümsedi. “Çok tatlı görünüyorsun.” dedi.

“Teşekkür ederim Beatrice hala. Ben de biraz yürüyüşe çıkacaktım.”

“Duvar resmine Lord William’ın da bir resmini çizer misin?” dedi Leydi Beatrice.

“Lord William” Pati’nin gerçek ismiydi: Lord William Horatio Mollett.

“Elbette.” dedi Tally. “Baksanıza, kendisi de gayet iyi iş çıkarıyor.” Yere sürtünerek tüyelerine bulaşan yeşil boyayı çıkarmaya çalışan Pati’ye baktılar. Artık beyaz halının üzerinde köpeğe benzer üç şekil vardı.

“Ah, canım.” dedi Beatrice. “Bayan Sneed! Bayan Sneed!” Kahyâyı bulabilmek için hizmetçilerin koridoruna doğru yöneldi.

“Çabuk olalım.” diye fısıldadı Tally, Şanslı’ya. “Bayan Sneed gelmeden gitmemiz lazım. Bu dağınıklık hiç hoşuna gitmeyecektir.”

Tally, hemen odasında bulunan şömineye koştu. Şöminenin üzerindeki duvarda Sihirli Kare denen bir bulmaca vardı. Yatay, dikey ve çapraz bütün satırların toplamının 15 etmesi gerekiyordu.

Tally, hemen odasında bulunan şömineye koştu.

